

вижът съ храбростта си зейбецитѣ, нѣ немогатъ се изгнати въ центра на неприятелското расположение, азъ звикахъ бѣхъ на Кесякова, който ме стигаше отзадъ, да удари товога въ дружината и да извѣсти генерала, а самичкѣхъ спуснахъ да се убѣдѣмъ лично въ справедливостта на доверието, при което погрѣшката се незабавно разясни: нѣколко души хора се катериле по брѣга и се оказаха охотници отъ Подолския полкъ, трѣгнали по рекогносцировка; а за да не сѣ хвърлятъ въ очи, тѣ си облякли върхъ обикновенните дрѣхы бѣли и бѣли кепига, тѣй щото отъ далечъ по сѣна дѣйствиелно че е много по трудно да ги съзрѣшь.

„А ний ви бѣхме вземале за зейбеци“, обрънахъ азъ къмъ офицерина, който командваше охотниците, „и щѣхме и да гърмимъ!“ Като си поотпочинаха, охотниците потѣглиха напредъ, а ний съ Кесякова се спуснахме въ долината къмъ воденицитѣ, дѣто трѣбваше да се распорѣдимъ за премѣстването на постовеѣ. Отъ тука Кесякова го повикахъ къмъ бригадниа командиръ на IV ия отдѣлъ, *) на Шибка, за дѣто и замина, а азъ пакъ потеглихъ за въ кѣщи.

3-ий ДЕКЕМВРИЙ.

Сутренята отивамъ къмъ полковника Кесякова; той твърдѣ на бързо и добръ се споразумѣлъ съ бригадниа командиръ на IV отдѣлъ, който го викалъ да преговори съ него, какъ ще му бѣде по згодно да влѣзе въ свързка съ голия отдѣлъ съ войскитѣ, които сѣ расположени при Зелено Дърво; а тѣй като лѣвото крило на нашата позиция се защитава отъ 1-та дружина, то той и повикалъ при себе си за съвѣщание полковника Кесякова. Кесяковъ донесе съ него си литографиранъ планъ на Шибченската позиция: не може се просто позна положението, въ което се ний намѣрвахме отъ 6-ий до 14 ий Августъ и това, въ което се сега намѣрваме; колкото за сега, всѣко неприятелско опитване да нападне нашитѣ укрѣпления, може да се нарѣче безумие; доста подробно означени и турскитѣ батареи, отъ които нѣ-

*) Въ района на IV отдѣлъ влизатъ и Брянскитѣ кѣщици—първи превозоченъ пунктъ до дѣто трай отбраната на Шибка.